

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010146
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917010146.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Pavla Polku, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2017 sťažnosť odsúdeného P. F. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1PP/9/2017 zo dňa 15.5.2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného P. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/12/2017 zo dňa 2.3.2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. vo výmere 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Konajúci samosudca svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je obligatórny nárok. Zákon dáva súdu možnosť odsúdeného podmiennečne prepustiť, avšak len za súčasného splnenia troch základných podmienok. Odsúdený síce prvú podmienku splnil, t.j. uplynula polovica trestu, ktorý mu bol uložený. Druhá podmienka, ktorá predpokladá, že odsúdený plnením svojich režimových povinností, prístupom k práci počas výkonu trestu preukázal polepšenie, splnená nebola. Rovnako nebola naplnená ani tretia podmienka, ktorá predpokladá očakávanie, že podmiennečne prepustený v budúcnosti povedie riadny život. P. F. bol v minulosti viackrát odsúdený, dokonca aj podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Hoci sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil, tento benefit daný mu zákonom nevyužil a opätovne sa dopustil úmyselných trestných činov, za ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody. Práve uvedené okolnosti sú tými konkrétnymi skutočnosťami, na základe ktorých konajúci samosudca konštatoval, že odsúdený nespĺnil podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto bolo potrebné jeho návrh zamietnuť.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Uviedol, že nemôže súhlasiť s odôvodnením rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o nesplnenie tretej podmienky. K tomu, že nepracuje počas výkonu trestu uviedol, že v minulom týždni si požiadal o zaradenie do práce a doposiaľ mu nebolo odpovedané. Namietal tiež závery uvedené v hodnotení ústavu na výkon trestu. Následne sťažnosť písomne odôvodnil podaním zo dňa 8.6.2017 a tiež podaním zo dňa 12.6.2017. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok. Toto rozhodnutie považuje za neobjektívne. Dôvodil tým, že naposledy bol odsúdený 12.9.2013 pre prečin podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák., sp.zn. 8T/62/2011 na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia určenej na 2 roky sa osvedčil, a to 12.5.2016 tak, že

od roku 2013 spáchal trestný čin uvedený v rozhodnutí pod sp.zn. 4T/12/2017 až 15.12.2016. Z týchto skutočností vyplýva, že za 3 roky od posledného odsúdenia nespáchal ani priestupok. Ďalej dôvodil tým, že Okresný súd Ružomberok mu vyčíta, že posledné dve odsúdenia sa týkajú tzv. domáceho násillia, k čomu podotýka, že § 360 podľa jeho názoru nie je domáce násillie a má za to, že ani nemá čo v podmieničnom prepustení mu súd vytýkať. Ide o prečin a po polovici výkonu trestu má nárok na podmieničné prepustenie. Polovica uplynula 15.4.2017. Do konca trestu mu zostáva 2 mesiace a 6 dní, teda žiada krajský súd, aby aj túto skutočnosť pri rozhodovaní zvažil. V prípade prepustenia na slobodu sľúbil, že povedie riadny život a súhlasil s hocijakou výškou podmienky, ktorú bude akceptovať a tiež bude akceptovať všetky súdom mu nariadené obmedzenia. Momentálne je na neplatenej dovolenke a hneď po prepustení bude pokračovať vo svojom zamestnaní vo firme STEEL KOV, s.r.o. v Košiciach, kde má platnú pracovnú zmluvu. Uviedol, že do práce nastúpi do 3 dní od prípadného prepustenia a tiež bude zodpovedným rodičom, bude sa zdržiavať a bývať na adrese trvalého bydliska. Tiež uviedol, že v prípade vyhovenia jeho žiadosti má šancu zarobiť deťom na výživu a taktiež na zakúpenie školských potrieb. Mohol by splácať úver, ktorý momentálne spláca za neho manželka.

Príslušný prokurátor sa k dôvodom písomne podanej sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť jeho nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Konajúci prvostupňový súd v predloženej veci postupoval súladne s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. Na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného a vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a jeho záver, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky pre jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu. Rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil konajúci súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama o sebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Nadriadený súd len poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu pri rozhodovaní o tom, či súd odsúdeného podmienične prepustí z výkonu trestu odňatia slobody je posúdenie skutočností, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Dôležitým, nie však jediným podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto prípade vyjadrenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

Z hodnotenia ÚVTOS Ružomberok vyplýva, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/12/2017 zo dňa 2.3.2017. Trest bol súhrnný. Pôvodný trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/3/2014 zo dňa 25.1.2017 bol zrušený. Uvedený trest nastúpil dňa 16.12.2016 do ÚVV a ÚVTOS Košice a následne bol dňa 21.3.2017 premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Ružomberok. Predpokladaný koniec trestu má 15.8.2017. V odpise registra trestov má 7 záznamov, z toho dvakrát mu bol uložený nepodmieničny trest odňatia slobody. Bol zaradený do „B“ diferenciacnej skupiny, neboli u neho zaznamenané žiadne porušenia disciplíny, avšak neprejavil ani výraznejšiu snahu o získanie disciplinárnej odmeny. Vzhľadom na krátkosť času nebol, a ani nie je pracovne zaradený a tiež ešte nemohol byť stanovený program zaobchádzania, a preto nie je možné sa vyjadriť k účelu trestu. Nie je možné objektívne posúdiť či výkon trestu odňatia slobody v jeho prípade je

naplnený. V každom prípade však resocializačná prognóza u neho je menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania možno vyhodnotiť ako stredné, a to najmä z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, požívania alkoholu a nedostatočné vzdelanie. Riaditeľ ÚVTOS Ružomberok podmiennečne prepustenie odsúdeného neodporučil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Z obsahu predloženého súdneho spisu je zistiteľné, že odsúdený P. F. si v súlade s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vykonal polovicu uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Uvedené však nie je postačujúce pre pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný a nie je ani odôvodnený. I napriek tomu, že súd pri ukladaní trestu prihliada na možnosť nápravy páchatela, nemožno vždy presne predvídať, ako sa u jednotlivých páchatel'ov prejaví jeho výchovný účinok. Odsúdený má právo podať návrh na podmiennečné prepustenie, avšak nemá právo byť podmiennečne prepustený. Takéto právo negarantuje ani Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ani iné medzinárodné dokumenty, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu, nevynímajúc jeho postoj k trestnej činnosti za ktorú bol odsúdený, je možné zistiť do akej miery sa tento polepšil, a následne, či je u neho ďalší výkon trestu potrebný a nevyhnutný. Rozhodujúcim kritériom pri podmiennečnom prepustení je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného. O tom, či sa odsúdený polepšil, svedčí okrem iného aj to, či si riadne a zodpovedne plní svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych noriem, dodržiava ústavný poriadok, stanovený režim, či plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava povinnosti a zákazy, ktoré obsahuje zákon o výkone trestu odňatia slobody (č. 475/2005 Z.z.) a vyhláška k tomuto zákonu (č.368/2008 Z.z.), ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod..

Krajský súd uzatvára, že záver prvostupňového súdu, že odsúdený P. F. počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal taký stupeň polepšenia, že by u neho bolo dôvodné očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život má oporu vo vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a je správny. Ak odsúdený v sťažnosti uviedol a sľúbil, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, bude riadne pracovať a bude zodpovedným rodičom uvedené svedčí o tom, že doterajší výkon trestu plní u neho účel prevýchovy a uvedomil si nesprávnosť svojho konania. Odsúdenému však treba pripomenúť, že takúto možnosť už v minulosti mal a túto nevyužil. V tomto prípade mu nič nebráni v tom, aby riadne žil, pracoval a bol zodpovedným rodičom i po výkone celého trestu, tak ako mu bol uložený.

Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tiež i konanie, ktoré mu predchádzalo zodpovedá stavu veci a zákonu, krajský súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.